

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chơn tôi,
ÁNH SÁNG cho đường lối tôi"

Thi Thiên 119:105

tan cuộc đời 52 năm, còn lại được một tiếng Anh-Hùng.

Thi-hào Nguyễn-Công-Trứ nhận định:
Ồi! nhân-sinh là thế đấy,
Như bóng đèn, như mây nổi, như gió thổi, như
chiêm bao.

Nghe Hồng-Nhung hát **Tình Yêu Ở Lại** với **hết**:

Đã **hết** rồi ngày tháng chói chang
Lúa đã vàng chiều đã khói sương
Và đã **hết** rồi mùa bão với giông
Giống thu trong vườn vắng man mác hương đêm
Đã **hết** buồn và **hết** vắng-vương
Đã **hết** hờn giận **hết** nhớ thương
Và đã **hết** ngòi nhìn mãi bóng đêm
Sáng nay em lặng ngắm vết nắng cuối thềm
Mùa thu đến nhẹ-nhàng mùa thu rất trong
Dòng sông lắng đọng dần sông rất trong
Chuyện xưa đã xa dần rồi cũng lắng quên
Tình yêu vẫn vô tình sống với em
Đã **hết** buồn và **hết** vắng-vương
Lúa đã vàng tỏa ngát hương đồng.

- Nhận ra **hết** nhiều, thế mà tình yêu vẫn không
hết. - vẫn vô tình sống với em. Biết bao Tu Sĩ mong
"xả" hết tham, sân, si thế mà vẫn còn chút gì ứ đọng,
không **hết** trọn.

Người Việt có câu tục-ngữ: Ra đời tay trắng, qua
đời trắng tay. Nhưng thấm-thía nhất là câu Ca-đao:

Cầm vàng lội nước qua sông,
Vàng rơi không tiếc, tiếc công cầm vàng.
Công khó **có** vàng để **cầm**. **Cầm** vàng luôn cho đến
khi **lội** nước **qua** sông, là lúc qua đời, **vàng** rơi, **mất**
hết. Ngẫm lại cuộc đời, **vàng** rơi **không** **tiếc**, **tiếc** **công**
cầm **vàng**.

Cơ-đốc nhân chân chính chẳng bao giờ **tiếc** công
khi "vì sự vinh-hiến Đức Chúa Trời mà làm" (I Cô-rinh-
tô 10:31). Cơ-đốc nhân làm công-việc Chúa mặt-nhọc
có, khó-khăn có, chẳng mong được người đời ca-ngợi,
khen tặng, mà chỉ mong người đời "thấy các việc lành
của các người, và ngợi-khen Cha các người ở trên trời"
(Ma-thi-ơ 5:16). Đồi khi còn bị "người ta mắng-nhiếc,
bất-bớ, và lấy mọi điều dữ nói vu cho các người" (Ma-
thi-ơ 5:11), thì "công khó của anh em trong Chúa
chẳng phải là vô-ích đâu" (I Cô-rinh-tô 15:58). Không
bao giờ **mất** **hết**.

Trái lại, mọi "công khó của anh em trong Chúa"
trường tồn, được ghi nhận như lời Chúa phán-quyết:
"Này, ta đến mau chóng, và đem phần thưởng trọn với
ta, để trả cho mỗi người tùy theo công-việc họ làm"
(Khải-huyền 22:12).

Phao-lô, khi gần qua đời, nhìn lại "công khó" mình
trong cả cuộc đời làm việc Chúa, cảm-nhận không hề
mất chút nào, mà còn nguyên-ven qua lời tự hào: "Ta
đã đánh trận tốt lành, đã xong sự chạy, đã giữ được
đức-tin. Hiện nay mau triều-thiên của sự công-bình đã
để dành cho ta; Chúa là quan-án công-bình, sẽ ban
mão ỳ cho ta trong ngày đó" (II Ti-mô-thê 4:7).

Hết còn có nghĩa là trọn-ven.
Trong gia-đình không gì hạnh-phúc bằng khi mọi
người làm **hết** bổn-phận mình. Thiếu bổn-phận để
nhân ra, **hết** bổn-phận khó chứng minh, vì **hết** nói lên
sự trọn-ven, song "nhân vô thập toàn" không trọn-ven,
không thể **hết**, nhưng vẫn cảm-nhận **hết** là an-tâm.

Chúng ta dễ cảm nhận làm **hết** công-việc trong
ngày. Trong công-việc chúng ta có thể xác-quyết dụng
hết khả-năng, **hết** sức mình có. Nhưng khó cảm-nhận

March 6th 2022. Vol. 47. No. 3

SỐ 725 * Chúa Nhật, ngày 6 tháng 3 năm 2022

HẾT

Bắt đầu tháng 12 năm 2020, chủ đề viết trên tờ
Ánh-Sáng từ số 710 đến số 721 chỉ dùng một chữ: Vì,
Đối, Xuân, Xanh, Sanh, Ước, Lo, Đích, Tồi, Mù, Sáng,
Soi. Từ số 722 đến số 724 luận về sự Giáng-Sinh của
Chúa Jêsus và Năm Mới. Nay trở lại nối tiếp với chủ-
đề một chữ HẾT.

Tiếng Việt hay, HẾT có hai nghĩa:

Hết = không còn, như mất hết. Bài thơ Hồ Nhữ
Rừng của Thế-Lữ nói lên tâm trạng hối tiếc một thời
mất hết:

- Than ôi! thời oanh-liệt nay còn đâu.

Người nhắm mắt xuôi tay là mất hết tất cả. Người
đời đã ghi nhận những phút cuối cuộc đời nổi danh
Alexander Đại-Đế, Hoàng-Đế nói với các đại thần như
vầy:

- Ta sắp sửa rời khỏi thế-gian này. Ta có ba điều

nguyện ước. Các người hãy thực-hiện những gì ta
bảo. Các quan-thần nhìn Hoàng-Đế gật đầu với đôi
mắt đăm lẹ. Hoàng-Đế nói tiếp:

- Điều ước đầu tiên là ta muốn các thầy thuốc
danh tiếng đã lo săn-sóc ta, kiêng quan-tài ta.
Hoàng-Đế cố hít thở một hơi, rồi nói tiếp:

- Ước-nguyện thứ hai của ta là lấy tất cả vàng bạc
đá quý trong kho báu của ta rải suốt dọc đường khi
các người đưa quan-tài ta tới phần mộ. Hoàng-Đế
yên-lặng một chút, rồi nói tiếp:

- Ước muốn cuối cùng của ta là hãy đặt hai bàn
tay ta ra bên ngoài cổ quan tài.

Mọi người chung quanh Hoàng-Đế rất ngạc-nhiên,
nhưng không ai dám hỏi nguyên nhân nào Hoàng-Đế
lại ước muốn như vậy. Vị sung tướng của Alexander
nắm lấy bàn tay Hoàng-Đế cúi xuống hôn và nói:

- Thưa Hoàng-Đế, chúng thần sẽ làm theo mệnh-
lệnh của Ngài. Nhưng Ngài có thể cho chúng thần biết
tại sao Ngài ước muốn như vậy? Alexander lấy sức
thở một hơi dài, đưa mắt nhìn quần thần rồi kê nói:

- Ta sắp sửa lìa đời, ta muốn nhắn-nhủ với toàn
dân 3 điều này:

Thứ nhất, thầy thuốc giỏi đến đâu cũng không thể
chữa khỏi bệnh cho chúng ta. Khi đối diện với cái
chết, họ cũng đành bất lực. Vậy hãy biết trân-quý sinh
mạng của mình.

Thứ hai, tiền bạc, của báu nhiều đến đâu, khi chết
cũng trở thành vô nghĩa, chỉ có thể dùng lót đường
mà thôi.

Thứ ba, khi già từ cõi đời, thứ con người thực sự
còn lại chỉ hai bàn tay trắng, có sao phải ôm giữ qua
nhiều? Nói xong, Alexander thở dài và trút hơi thở
cuối cùng. Alexander cảm thấy **mất hết**.

Tất cả danh nhân, hào-khiet, anh-hùng qua đời mà
mất hết. Có còn chăng là do người đời nhận định. Thi-
sĩ Tán-Đà nhận-định:

- Ông Khổng-Tử khi trước, lúc đi câu, lúc đi bán,
lúc làm quan nhỏ, lúc làm quan lớn, lúc đi chơi lang-
thang, lúc về nhà dạy học, tan cuộc đời 72 năm, còn
lại được hai chữ Thánh-Sư.

Ông Nã-Phá-Luân, lúc làm quan, lúc làm vua, lúc
làm tướng, lúc trong tay tám mươi vạn quân lính, gầm
thét Âu Châu, lúc một mình giam lỏng chốn bãi biển,

hết lòng. Người Việt chúng ta tặng ai vật gì thường nói: Của ít lòng nhiều. *Của ít* dễ nhận ra, nhưng *lòng nhiều* khó biết, vì "trí nhân, trí diện, bất tri tâm".

Trong tình yêu trai-gái, khởi đầu là chớm yêu, rồi yêu nhiều, lúc cảm nhận: Anh là tất cả của em, Em là tất cả của anh là yêu *hết lòng*.

Trong công-việc mà làm *hết lòng* là làm tròn bổn phận, trách-nhiệm.

Hết lòng do mình định lượng, nhưng không dễ gì được người ta đồng ý.

Tiếng Việt mình hay, khen một món ăn quá ngon: Ngon *hết biết*; khen một người quá đẹp: Đẹp *hết sây*; khen một bài văn, bài thơ hay: Hay *hết chê*; khen một tác phẩm nghệ-thuật đẹp: Đẹp *hết nói*.

Hết là tron-ven, đầy-dù, toàn ảnh do cảm-xúc, cảm-nhận, nên khó giải-thích hay chứng minh.

Tháng cuối năm 2021, tôi suy-gẫm về một quyết-định đầu năm 2022. Lời Chúa phán trong Mác 12:30-31 như một mệnh-lệnh Ngài phán với tôi trong đầu năm.

"Người phải *hết lòng, hết linh-hồn, hết trí-khôn, hết sức* mà kính-mến Chúa là Đức Chúa Trời người ... Người phải yêu người lân-cận *như mình*".

Thế là cả tháng cuối năm tôi cứ suy-gẫm "hết" hầu biết rõ thế nào là "hết" hầu "phải" thực-thi như lời Chúa truyền cho đúng cách.

Tôi *hết lòng* để tâm và suy-gẫm cầu "xin Chúa mở mắt con, để con thấy sự lạ-lùng trong" ... "hết lòng, hết linh-hồn, hết trí-khôn, hết sức, ... như mình" (Thi-Thiên 119:18). Tạ-on Chúa đã nhậm lời cầu xin và cho tôi hiểu rõ "chân-lý" trong lời Ngài phán. Thế là tháng 1 năm 2022, chủ-đề giảng-luận là Năm Mới Tới HẾT.

- Chúa Nhật ngày 2/1/2022 - HẾT LÒNG
- Chúa Nhật ngày 9/1/2022 - HẾT HỒN
- Chúa Nhật ngày 16/1/2022 - HẾT TRÍ
- Chúa Nhật ngày 23/1/2022 - HẾT SỨC
- Chúa Nhật ngày 30/1/2022 - HẾT MINH

Tất cả bài giảng này ở trong CD 906, 907, 908. Mỗi CD, 2 bài giảng-luận. Quý Vị muốn nghe, tôi sẽ gửi đến Quý-Vị.

Giảng xong rồi, lại phải viết ra trên tờ Ánh-Sáng bắt đầu tháng 3 năm 2022 với ước mong Quý Vị khắp nơi đồng tâm với tôi thi-hành "phải *hết lòng, hết hồn, hết trí, hết sức* mà kính-mến Chúa là Đức Chúa Trời ... và yêu người lân-cận *như mình*" cho đến ngày "đi ở với Đấng Christ" (Phi-líp 1:23), "đăng đẹp lòng Ngài mọi đường, này ra đủ (hết) các việc lành, càng thêm lên (tới hết) trong sự hiểu biết Đức Chúa Trời, nhờ quyền phép vinh-hiến Ngài, được có sức mạnh mọi bề, để nhin-nhục vui-vẻ mà chịu (hết) mọi sự." (Cô-lô-se 1:10-11).

PHƯƠNG DANH ĐỘC GIẢ ỦNG-HỘ ÁNH-SÁNG

- ÔB. Nguyễn-Văn-Ngo - Honolulu, HI 20\$00
- ÔB. Chân-Yên-Phong - San Diego, CA 500\$00
- Bà Sylvia Phương - Alexandria, VA 100\$00
- Bà. Nguyễn-Thị-Nhuân - San Diego, CA 20\$00
- ÔB. Chế-Văn-Nhu - San Diego, CA 20\$00
- Ông Nguyễn-Thanh-Khiết - Mansfield, TX 50\$00
- ÔB. Hồ-Ngọc-Chấn - Houston, TX 100\$00

CHÂN-THÀNH CẢM-ƠN QUÝ VỊ

SÁCH ĐƯỢC IN THÊM

- NHỚ** - Nhớ Nhắc Nhớ Nhau Nhớ. Phát hành tháng 4 năm 2015, 500 cuốn. Nay in thêm 100 cuốn.
- ĐẠO NÀO CŨNG TỐT** - All Religions Are Equally Good (song ngữ Việt-Anh). Phát hành năm 1980, tổng số in 14 lần là 22,300 cuốn, nay in thêm 500 cuốn.

NGUYỄN ĐI THEO CHÚA

"Lạy Chúa, chúng tôi đi theo ai?" Giảng 6:68 (Theo nhạc điệu bài Đường Lên Sơn Cúc của Lê-Binh)

Đời ta đã từng theo Chúa rồi
Sao vẫn còn, sao vẫn còn ... còn ham mến thế-gian
Lòng ta đã từng đau xót nhiều
Trong những ngày, trong những ngày buồn tan nát trái tim.

Tương-lai về đâu? Ta đi về đâu?
Ta đi không biết sẽ về nơi đâu?
Trong tâm-hồn ta ... bao nhiêu buồn đau
Không sao vui bởi ưu-sầu ...
Ta nghe lời gió ru trên lá cành
Êm như tiếng hát thiên thai
Trên cao lơ-lửng, tầng mây cuối trời
Đàn chim khuát xa ... ngân khơi.
Rồi ta thấy mình như đắm chìm
Trong phước-hạnh, trong phước-hạnh ... từ ơn Chúa ban cho
Giờ đây cúi đầu xin hứa nguyện
Xin hứa nguyện cương-quyết một lòng trung-tín theo Ngài.

Lời: **Tường Lưu**. Ngày 26/4/2013
(TL rất tiếc không có địa-chỉ của tác-giả để xin phép).

GIÀ THÊM MỘT TUỔI

* Đến ngày 16 tháng 3, tôi tròn 87 năm sống trên đời vẫn còn *xuân xanh*, vì tin vào Lời Chúa: "Đầu đến tuổi già bạc họ sẽ còn *sanh bông-trái, được thanh-mậu và xanh tươi*" (Thi-Thiên 92:14).

Đầu Năm Nhâm Dần, tôi mong:
Trí óc không lú lẫn.
Làm việc không lẫn khần.
Nhưng Trí-óc luôn minh-mẫn.
Làm việc luôn kiên-nhẫn.

* Bước vào Năm Mới 2022 và Nhâm Dần. Chúa cho tôi một việc Mới:

- In 1,000 cuốn **JESUS-CỨU CHÚA TÔI** ở Việt-Nam. Các Mục-sư nhận sách, giới thiệu sách đến mọi người và nhận tiền yểm-trợ sách. Mục-sư dùng tiền đó để làm công-việc Chúa.

- **Cứu Chúa Jesus** được phổ-biến qua sách, Mục-sư có thêm tiền làm việc Chúa có cần.

VẪN CÒN HAY

Xuân đời tám bảy phước hạnh thay!
Kiên tâm theo Chúa Chúa mỗi ngày,
Tín trung ở trong đường công-chính
Đội mãi triều thiên tóc bạc phay*

Nay tròn tám bảy vui thỏa thay!
Sức người tuy ... xuống, sức thiêng bay
Cất cánh bay cao Ngài thêm sức
Chạy không mệt nhọc, bước chẳng lay. **

Thanh-Bình tám bảy vững-vàng thay!
Hai ngàn bài viết vẫn ... hằng say
Đầu đến tuổi già đầu, râu bạc
Bóng trái vẫn xanh lạ-lùng thay. ***

Chúa cho tám bảy vẫn còn ... hay-!
Hay viết, hay đọc, hay giải-bày
Hay truyền **Ánh-Sáng** soi Chân-Lý
Độc giả toàn cầu phước-hạnh thay!

Phan-Quang-Viên - San Diego, CA
* Châm-ngôn 16:31 **Ê-sai 40:31 ***Thi-Thiên 92:14

4 Điều THƯỢNG ĐẾ Muốn Bạn Cần Biết

Nhu Cầu và Sự Bất Lực của Bạn	Sự Ban Cho và Lời Hứa của Thượng Đế
"Vi mọi người đều phạm tội, không đáng hưởng vinh hiển của Thượng Đế." "Vi tiên công của tội lỗi là sự chết." "Linh hồn nào phạm tội, linh hồn đó sẽ chết." (KT Rô-ma 3:23, 6:23, Ê-xê-chi-ên 18:4)	"Khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta." "Vi Chúa Cứu Thế đã chết cho tội lỗi một lần đầy đủ cả ... để đem anh chị em đến với Thượng Đế." (KT Rô-ma 5:8, 1 Phê-rô 3:18)
"Vi không ai nhờ tuân theo luật pháp mà được hòa thuận tại với Thượng Đế cả." "Nhờ ăn sủng, anh chị em được cứu rồi ... không phải do công đức." (KT Rô-ma 3:20, Ê-phê-sô 2:8-9)	"Hãy ăn năn và tin nhận Phúc Âm." "Hãy tin Chúa Giê-su, thì ông và cả gia đình ông sẽ được cứu." (KT Mác 1:15, Công-vụ 16:31)

HỘI THÁNH BÁP-TÍT VIỆT NAM SALVATION
2510 N. GLENBROOK DR, GARLAND, TX 75040
INFO@SALVATIONVBC.ORG
SALVATIONVBC.ORG | FB: /SALVATIONVBC

Sự sống vĩnh cửu là nhìn biết Cha, Thượng Đế chân thật duy nhất và nhận biết Chúa Cứu Thế Giê-su là Đấng Cha sai đến. (Giăng 17:3)